

kunne tage saa meget Sten og Grus, de vilde have, kender jeg ikke noget til. Jeg vilde ønske, at den højterede Minister nærmere vilde forklare, hvad der egentlig skal menes dermed.

Det ærede 2det Medlem for 8de Kreds vilde have, at Forbudet ogsaa skulde kunne udstrækkes til Tang, saaledes at ingen havde Lov til at tage Tang bort enten fra Forstranden eller fra sin egen Strand, det maa jeg sige, at jeg ikke sympatiserer med. Det er meget rigtigt, at der vistnok ofte lægger sig store Bunker af Tang til visse Aarstider, navnlig ved den tørre Strandbred, lige paa Grænsen mellem Vand og Land. Efterhaanden raadner den og sender en ulidelig Stank op, som er nærved at forgive hele Nabolaget, og den, der vil sikre sin Kyst, skulde ikke have Lov til at tage den Tang væk! Tangen kan jo endogsaa være et Gødningsemne, saa lad dem hellere tage det, end at det skal ligge og forpeste Luften, og lad dem køre det op paa Marken. At Tangen skulde have Evne til at beskytte Kysten, tror jeg heller ikke paa.

Jeg tror saaledes i det hele, at dette Lovforslag er et virkeligt Fremskridt, det forhindrer unødvendige Forbud, men paa den anden Side kommer der et vel motiveret Forbud, sætter det den paagældende i Stand til at gøre det effektivt og til virkelig at skride ind. Jeg vilde ønske, dette høje Ting vilde lade dette Lovforslag gaa glat igennem uden Udvalg. Jeg tror ikke, at de Betæneligheder, de ærede Medlemmer have haft med Hensyn til Slutningen af § 1, skulde nødvendiggøre det, thi for mig staar det aldeles klart, at den Fortolkning, det ærede 4de kongevalgte Medlem vilde opstille af § 1, sidste Punktum, er ganske urimelig, og jeg nærer ikke mindste Frygt for, at vore Domstole skulde kunne godkende en saadan Fortolkning.

la Cour: Jeg er ogsaa overbevist om, at det vilde være heldigt at faa Loven af 23de Januar 1862 ophævet og en bedre Lov formet, men jeg tror ikke, at det Forslag, her kommer fra det andet Ting, just er en Forbedring af den Lov, og navnlig tror jeg ikke at det er heldigt, naar det hedder i § 1, at Forbud mod Borttagelsen af Sten omfatter ikke løse Smaasten. Dette, tror jeg, er ikke en Forbedring af den tidligere Lov, thi det er ganske sikkert, at disse Smaasten, som der staar: „ikke større end en knyttet Haand“, alligevel derved, at de blive pakkede tæt til hin-

anden og Mellemrummene opfyldes med Grus, danne et meget godt Værn mod Bølgerne, som rulle ind mod Kysten. Jeg tror i det hele, jeg kan slutte mig til de Udtalelser, der kom fra det ærede 4de kongevalgte Medlem (Steffensen), og at han i det hele ser temmelig rigtig paa den Sag. Jeg kunde ogsaa slutte mig til den ærede sidste Taler i det, at der maaske burde gøres noget mere fra Statens Side, saa at det altsaa ikke skulde være Enkeltmand alene, der skulde værne sin Kyst, men at Naboerne maatte kunne forlange, at han gjorde det. Jeg vil godt gaa det Skridt videre at sige, at det var Statens Pligt at sørge for, at Kysten blev værnet, at det fra Statens Side blev sagt: Vi skulde have en grundigere Undersøgelse af, hvad der tjener til Kystsikring end den, som to af Sogneraadet valgte Mænd kunne afgive. Og det er jo klart, at Naboen ikke er tjent med, at en Mand lader sin Kyst skylle bort, medens han beskytter sin egen. Jeg tror, det vilde være heldigt, om Staten tog sig af Sagen, og vi fik sagkyndige til at værne den danske Kyst, som paa mange Steder bliver revet op. Men naar man gaar frem mod Ejendomsretten og fortæller, at der er ingen Grund til at sige, at vedkommende Lodsejer har Ejendomsret over Strandbredden, kan jeg ikke dele denne Anskuelse, som den ærede sidste Taler fremkom med her, thi det er dog faktisk, at vi se mange Steder, at Havet beskyller Lerbrinker, og at der af og til vælter store Masser af disse Lerbrinker ned, hvorpaa der er baade Sten og Træer. Skulde det være Lodsejeren forment at tage det tilbage, naar det ligger paa Strandbredden, der sikkert ikke er bevokset, eller skulde han se paa, at det lidt efter lidt blev opløst af Havet og tilfaldt Stenfiskerne? Jeg tror, man maa hævde, at Manden har Ejendomsret her. Jeg kan forstaa, at hvis Staten tog sig af det, at den da paa enkelte Steder kunde give Paabud om, at Lodsejeren ikke maatte røre ved Strandbredden. Men i al Almindelighed tror jeg, det maa betragtes som en Fejl at gøre et saadant Indgreb, støttet paa usagkyndige Mænds Dom og efter en Lovparagraf om, at Ejendomsretten for saa vidt skal være hævet. Jeg vil støtte det ærede 4de kongevalgte Medlems Udsagn og opfordre til, at Tinget ikke lader denne Lov gaa videre, før den ved Udvalg nærmere er prøvet, for den tiltaler mig ingenlunde i den Form, hvori den er kommen fra det andet Ting.